

ബഹു അംഗവൈദ്യാർ(ഒ)

പ്രസിദ്ധ ശാഫിള്ള പണ്ഡിതനാണ് ഇമാം അബ്ദുൽഗഫർഹമാർ(റ). പിതാവ് അബ്ദുൽകരീം. നജ്ജ് മുദ്ദീൻ എന്നു സ്ഥാനപ്പേര്. നിരവധി പണ്ഡിതന്മാർ പ്രഭാവും നാടകായ വസ്ത്വവിനിൽ ജനിച്ചുവളർന്നയാൾ. ഫിലിപ്പ്, തസ്വീഫ്, കലാം, ഹിസാബ് എന്നീ വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ അപാരമായ കഴിവുള്ളവരാണ്. ദാവുദ്ദൻബി(അ)ക്ക് ഇരുന്ന് കയ്യിൽ കിട്ടിയതുപോൾ ലൈംഗം മഹാനർക്ക് ഫിലിപ്പ് എന്ന് ഇമാം യാഫി ഇൽ(റ) പറയുന്നു. അൽഹാവില്ലുഗീംഗേ കർത്താവാണ് ഇമാം. വലിയ ഹാവി ഇമാം മാവർദ്ദി(450)യും ദേതാണ്.

ശൈവ ശിഹാബുദ്ദീൻ സുഹർദവർദ്ദി(റ) ഒരിക്കൽ ഹജ്ജിനു വന്നിരുന്നു. ഇമാം വസ്ത്വവിനിയും അവിടെയുണ്ട്. തമിൽ പഠിച്ചയമില്ല. ശൈവവർക്കൾക്ക് കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുടൈയുള്ളവരോട് മഹാനർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ഇവിടെയെങ്ങനും ഒരു നല്ല മനുഷ്യനുണ്ട്. അയാളുടെ സുഗമ്യവാസന എന്റെ മുകിനന്തിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അനേഷിച്ചുനോക്കു. അവർ പുറപ്പെട്ടു. രാത്രിയുടെ കുരിരുട്ടിൽ പ്രകാശം ചെറാണ്ടെങ്കിൽ ഒരിടത്തു വച്ച് എന്തോ എഴുതുന്ന ഒരാളുക്കണ്ണു. ഇയാൾ തന്നെയായിരിക്കും അയാൾ. അവർ കണക്കുകൂട്ടി. നിങ്ങളെ ശൈവ സുഹർദവർദ്ദി അനേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ശൈവിന്റെ സന്നിധിയിലെത്തി. നിങ്ങൾ എന്താണ് എഴുതുന്ന തന്നെ സുഹിവരുർ ചോദിച്ചു. ‘ഹാവി’ എന്ന കിതാബാണു മറുപടി. എന്നാൽ, കഴിയുന്നതും വേഗം തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്ന ഉപദേശം നല്കി രണ്ടു പേരും പിരിഞ്ഞു. എന്തിനാണ് യുതിയിൽ തീർക്കാൻ സ്വന്തമായി പറഞ്ഞു. അയാളുടെ അവധി കഴിയാനും തുടർന്നു.

ഞാൻ അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞു തന്നെ ശൈവ് മറുപടി പറഞ്ഞു. സംഭവിച്ചതും അപ്രകാരംതന്നെ. അതിന്റെ രചനയിൽ നിന്നു വിരിച്ചുകൂടുന്ന വഹാതാകുകയാണുണ്ടായത്. കിതാബെഴുതുന്നവോൾ കൈവിരൽ പ്രകാശിക്കുമെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരാമത്തായി വസ്ത്വിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ശ്രദ്ധിപ്പുട്ടതാണ്.

ശാഫിള്ള ഫിലിപ്പിൽ അതിബൃഹത്തായ കിതാബാണ് ഹാവി എന്നത്. നിരവധി പ്രഗതിരായ പണ്ഡിതർ അതിനെ വ്യാവ്യാനിച്ചുതിയ്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഇരുപതിലധികം ശർഹുകളുണ്ട്. ചുരുക്കിയവരും പദ്യമാക്കിയവരും വേറെയും. യമനീപണ്ഡിതൻ ഇംഗ്ലീഷ് മുവർഡി(ഹി: 836)യുടെ ഇർഷാദ് ഇതിന്റെ സംക്ഷിപ്തമാണ്. ഇമാം ഇംഗ്ലീഷ് വർദ്ദി(ഹി: 749) ഹാവി എന്ന ശ്രമത്തെ 5000 ബെബ്തിൽ ഉർക്കൊള്ളിച്ചുന്നാക്കിയതാണ് ബഹർജു. ഇരു ബാർജ്ജക്കും ശർഹുകളുണ്ട്. അതിലെന്നാണ് ഇമാം സക്തിയും അൻസിംഗരിയുടെ ‘അൽഗുറുൽ ബഹിറു’ എന്നത്. പിൽക്കാലപണ്ഡിതനാർ ഹാവി എന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ചെറിയ ഹാവിയെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നാണു ‘മഹിബു’ എന്ന കിതാബിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇമാം മഹല്ലി പിൽത്തലമുറയിൽപ്പെട്ട(ഹി: 864) പണ്ഡിതനാണ്. അങ്ങനെ യൈക്കിൽ ശൈവ് മുഹമ്മദ് മഹിബുന്റെ ഉദ്ദേശം പിന്ഗാമികളിൽ അവസാനം വന്നവർ എന്നായിരിക്കാമെന്ന് അല്ലാമ: മുഹവ്വില് കൈപ്പറ്റ വിരാസ്തകൂട്ടി മുസ്ലിഡാരുടെ(നാമ) രിസാലയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലുബാബ്, അതിന്റെ ശർഹ് ഉജാബ് എന്നീ ശ്രമങ്ങളും ഇമാം വസ്ത്വവിനിക്കുണ്ട്. ഹി: 665-ൽ അദ്ദേഹം വഹാം തന്നെ.